MIELIPIDE

Kataisen ja Stubbin päämissio on maaseudun ja maatalouden alasajo. Suomi ajetaan myyntikuntoon. **NIMIMERKKI TARKKAILIJA KOMMENTOI VIIKON KYSYMYSTÄ**

LUKIJALTA

Kaksoiskuntalaisuus mahdolliseksi

Näin kesällä varsinkin monen keskisessä ja itäisessä Suomessa sijaitsevan kunnan väkiluku kasvaa huomattavasti, kun ihmiset lomillaan siirtyvät mökeilleen kesänviettoon.

Kesäasukkaat ovat iloinen piristys varsinkin monelle pienelle kunnalle. Monissa kesäasunnoissa on mahdollista asua läpi vuoden, joten niillä vietetään hyvinkin pitkiä aikoja vuodesta.

Kesäasukkaat kuitenkin kuluttavat monia kesäpaikkakuntiensa kunnallisia palveluja, mitä ei nykyisessä verotuksessa huomioida.

Kuntien rasitusta on tasattava ja kahdella paikkakunnalla asuville on mahdollistettava vapaaehtoinen kaksoiskuntalaisuus eli kunnallisverojen maksaminen kahdelle paikkakunnalle.

Muutoksessa verokorttiin henkilön pitää voida merkitä kesä- tai kakkosasunnon sijaintikunta, johon hän haluaa osan kunnallisveroistaan maksaa ja kuukauden tarkkuudella maksuaika.

Kaksoiskuntalaisuutta pitää ensin kokeilla muutamassa kunnassa ja tehdä sen pohjalta lopulliset päätökset mallin käyttöönotosta.

Toisaalta kaksoiskuntalaisuus antaisi periaatteessa oikeuden äänestää kahdessa kunnassa kunnallisvaaleissa. Malleja on ainakin kolmenlaisia.

Ensimmäisessä kaksoiskuntalaisuuden omaava henkilö saa äänestää kahdessa kunnassa.

Toisessa äänioikeus pysyy kunnassa, jossa henkilöllä on vakituinen asunto. Siis äänioikeus on siinä kunnassa, missä hän viettää suurimman ajan vuodestaan.

Kolmannessa sähköinen äänestysjärjestelmä mahdollistaisi osaäänien antamisen sen mukaan, missä suhteessa kunnallisveroja kahden kunnan välillä henkilö maksaa.

Kuntien valtionosuusjärjestelmään kaksoiskuntalaisuus ei saisi vaikuttaa. Kaksoiskuntalaisuus olisi lisä, jolla tasattaisiin moniin mökkivaltaisiin kuntiin kohdistuvaa rasitusta.

Kaiken kaikkiaan kaksoiskuntalaisuus on nähtävä ihmisten valinnanvapautena maksaa veroja sinne, missä he kunnallisia palveluja käyttävätkin.

Hannu Tiusanen
kunnanvaltuutettu (kesk.)
Kangasniemi

KARI SALONEN

Hannu Tiusanen haluaisi, että suomalainen voisi olla kahden kunnan kansalainen.

Valion malli tehty Kilpailuviraston vaatimuksesta

Valion hallinto on käsitykseni mukaan pyrkinyt hinnoittelupäätöksillään ainoastaan säilyttämään markkinaosuutensa kulutusmaitotuotteissa ja vastaamaan tuonnin paineisiin. On syytä muistaa, että Valion osuus näissä tuotteissa on koko ajan vähentynyt.

Toimitusjohtajaa ei voi syyttää tuotekehityksestä, jonka ansiosta Valiolla on panostettu ansiokkaasti paremman maitotuoton tuotteisiin.

Pekka Laaksonen on jatkuvasti korostanut toimissaan voimavarojen suuntaamiseen kannattavimpien tuotteiden valmistukseen. Hän on ollut kehittämässä järjestelmää, jonka avulla eri tuotteiden kannattavuutta voidaan selvittää.

Edustajiston jäsenenä en ole huomannut toimitusjohtajan toimineen vastoin hallinnon tahtoa. Mielestäni ketään ei voi syyttää ”värikkäästä” kielenkäytöstä, maailmassamme on jo tarpeeksi ihmisiä joiden kommenttien lukeminen käy unilääkkeestä.

Toimivan johdon tai hallinnon tuomitseminen tässä vaiheessa on ennenaikaista. Valion nykyinen yritysmalli on kehitetty aikanaan kilpailuviraston vaatimuksesta.

Miksi silloin hyväksytyllä toimintamallilla ei ole nykyisten kilpailuviranomaisten ymmärrystä toiminnan tuloksen jakoon yrityksen omistajille, siis meille maidontuottajille?

Kivi-maidon kohtalo tulisi myös selvittää tässä yhteydessä: onko meidän toimitettava maitoa kilpailijoille maailman tappiin asti, vaikka Suomen markkinoille tuodaan nytkin ulkoa 500 miljoonaa maitolitraa vastaava määrä erilaisia maitotuotteita.

Tarmo Niemi
Savero

Valio nosti elintasoa

Vois hävetä Kilpailuvirasto! Valio aloitti Suomen maitokeräilyn syrjäalueilta. Elintaso nousi. Karjat lisääntyivät. Ei tarvinnut joka mökissä maitoa kirnuta voiksi ja vielä markkinoida.

Nyt on monta lajia elintarvikkeita, mistä valita ja syödä. Ja kansa valittaa jopa maitopurkin korkista ”jos ei muusta”.

Maitotilan entinen emäntä

Ajourakartat osaksi puukaupan asiakirjoja

Lehdessänne oli (MT 30.6.) tärkeä artikkeli puun hinnoittelun ja leimikon suunnittelun kehittämisestä. Kun hankintaorganisaatiot on tehostettu lähes minimiinsä, aika ei riitä leimikoiden perusteelliseen suunnitteluun.

Toisaalta metsäkoneenkuljettajapulan keskellä osalla nuorista kuljettajista ei niin sanottu metsällinen silmä ole täysin kehittynyt.

Ennen muinoin ajouratkin merkittiin oransseilla kuitunauhoilla maastoon, mikä helpotti konekuskien ja metsureiden työskentelyä. Myös leimikon rajat olivat maanviljelijöillä selvillä.

Nyt kaupunkimetsänomistajat eivät tunne aina hyvin metsiään eikä metsätilojen pusikoituneita rajalinjoja. Osa synkästä kuusikosta voi jäädä harventamatta, jos tilanraja ei näy maastossa.

Nykyisin kokematon kuski ei aina tiedosta edellistä harvennusta eikä vanhoja ajouria, jolloin hakkuutyössä metsään saattaa syntyä uudet ajourat kohtisuoraan vanhoja uria vastaan vähän niin kuin shakkiruudukon tavoin.

Mikäli puukaupan lopputilityksen yhteydessä ajourien paikkoja kuvaavat karttatiedostot annettaisiin paperilla tai sähköisinä metsänomistajalle, se helpottaisi hakkuutyötä seuraavassa vanhan metsälain mukaisessa harvennushakkuussa, eikä kasvavaa puustopääomaa poistettaisi liikaa.

Samalla tilanrajat, varastopaikat, arvokkaat luontokohteet ja työmaan vaaranpaikat siirtyisivät seuraavan leimikon suunnittelun tueksi.

Ohjelmistotalojen tietosuoja- ja lisenssisysteemit voivat olla toki tälle ajatukselle esteenä, mutta mahdollisten esteiden purkamista on tarpeen pohtia puukaupan kehittämiseksi.

Sama kokonaisvaltainen ja yleiskansallinen puunhankinnan ja metsänhoitotöiden ohjauksen karttajärjestelmä tulisi olla kaikissa metsäpuolen tietokoneissa ja eri organisaatioissa.

Risto Lauhanen
Seinäjoki

SAMI KARPPINEN

Kartta ajourista pitäisi ottaa mukaan puukaupan asiakirjoihin, Risto Lauhanen kirjoittaa.

Hongisto ei väitä vaan toteaa

Arvostamani toimittaja Reijo Vesterinen ampuu mutkat suoriksi joko tahallaan taikka vahingossa (MT 30.6.) jutussa ”Eläinpuistoista ei ole siirretty susia Juvalle”.

Vesterinen kirjoittaa: ”Kansanedustaja Reijo Hongisto (ps.) väittää eduskuntakyselyssään, että maa- ja metsätalousministeriö olisi vuonna 1998 antanut luvan siirtää kaksi sutta Ranuan eläinpuistosta samana vuonna Etelä-Savoon Juvalle perustettuun koirasusitarhaan. Vuonna 2002 tarhaan olisi siirretty Hongiston mukaan kaksi sudenpentua Ähtärin eläinpuistosta.”

Oletan Vesterisen viittaavan 21.5.2014 tekemääni kirjalliseen kysymykseen KK 391/2014 vp Koirasusien tarhaaminen Juvalla. Kysymyksen tausta-aineistona minulla oli kaksi maa- ja metsätalousministeriön suden siirtolupapäätöstä. 11.8.1998 annettu päätös nro 1089/71–98 ja 27.6.2002 annettu päätös nro 1102/803/2002

Ensimmäisellä päätöksellä (nro 1089/71–98) myönnettiin Pekka Juurikkaalle lupa siirtää kaksi sutta Ranuan eläinpuistosta Juvan eläintarhaan.

Lupa oli voimassa 11.8.1999 asti.

Päätöksen perusteluissa kerrotaan: ”Itä-Suomen lääninhallitus on 31.7.1998 myöntänyt hakijalle eläinsuojelulain mukaisen luvan eläintarhan pitämiseen.”

Toisella päätöksellä (nro 1102/803/2002) Pekka Juurikkaalle myönnettiin lupa siirtää kaksi sudenpentua Ähtärin eläintarhasta Juvan eläintarhaan. Mielenkiintoista on erittäin lyhyt käsittelyaika, sillä Juurikas on päivännyt hakemuksensa 24.6.2002 ja myönteinen päätös tuli kolme päivää myöhemmin, 27.6.2002.

Siirtopäätöstä perusteltiin samoilla ehdoilla kuin Ranuan päätöstäkin, erona oli vain, että ”Ähtärin eläintarhan valvova eläinlääkäri tarkastaa ennen siirtoa...”

Ähtärin siirtolupa oli voimassa 26.6.2003 saakka.

Kysymystä kirjoittaessani minulla oli, ja on edelleenkin perusteltu syy luottaa ministeriön asiakirjoihin.

En väitä vaan totean kirjallisessa kysymyksessäni selvästi, että maa- ja metsätalousministeriö on antanut kahdessa erillisessä päätöksessään luvan siirtää kaksi sutta ja kaksi suden pentua Juvan eläintarhaan.

Hämmästelen kokeneen toimittajan ajatuksenjuoksua hänen kirjoittaessaan että ”Hongiston mukaan tarhaan olisi siirretty”. Minä kirjoitin myönnetyistä siirtoluvista, en eläinten siirtämisistä. Näillä on selvä ja selkeä ero.

Vesterinen kirjoittaa myös ”Lisäksi Hongisto väittää, että yhdistyksen tarhalta on todistettavasti karannut eläimiä maastoon”.

Viittaan kirjoituksessani Tuija Sorjasen 11.8.2012 Itä-Savo lehdessä olleeseen juttuun ”Koirasusi lopetettiin Juvalla”.

”Juvan Lautealan kylän metsissä kolme viikkoa karkuteillä jolkutellut koirasusi ammuttiin lauantaina illansuussa. Juvalaismetsästäjien jahtaama eläin sai perjantai-iltana osuman nukutuspanoksesta. Koirasusi kuitenkin virkosi ja pakeni metsään. Suurriistan neljän hengen virka-apuryhmä teki lauantaina päätöksen karkulaisen lopettamisesta.

Koirasusi karkasi kolme viikkoa sitten Juvan Kettulassa sijaitsevalta koiratarhalta, kun susitarhan isäntä Pekka Juurikas uitti koirasusia läheisessä järvessä. Wolf Park on toiminut entisessä koulukiinteistössä 1990-luvun lopulta lähtien alkuun jopa matkailunähtävyytenä. Tarhalla on edelleen kymmenkunta koirasutta.

Koirasusia on aiemminkin karannut tarhasta. Jatkuvuus on useaan otteeseen ollut eläinlääkintäviranomaisten arvioitavana. Uusi valvontakäynti on ensi viikolla.”

Jos Juvan Wolf Parkissa on ollut vain koiria mutta ei oikeita susia, mistä koirasudet ovat saaneet alkunsa? Kuka tietää?

Reijo Hongisto
kansanedustaja (ps.)

Tarkkuutta puukauppaan

Metsänomistajat olkaapa tarkkana myydessänne energiapuuta, ettei polttopuupinoon mene arvopuuta, kuten kuitu- ja tukkipuuta. **JKH**

Kilpailu ontuu

Kilpailu- ja kuluttajavirasto pitäisi kaivaa syvälle maahan. **Ookerman 7c**

Herätys markkinaoikeus ja KKV: elämme markkinataloudessa, jossa yritys saa itse määritellä hinnat tuotteelle. Nämä oman maan kampittajat syventävät lamaa. **Yrityksen oikeus**

Olisiko pitänyt valittaa kilpailuvirastoon, kun suuri Neuvostoliitto saalisti markkinoita pienestä Suomesta vuonna 1939? **Martti**

Onneksi kilpailuvirasto ja markkinaoikeus eivät voi pakottaa minua ostamaan Arlan ulkomaisia tuotteita. **Kotimaisuus kunniaan**

Jos toisessa yhtiössä kuin Valio, johtoryhmä tekisi saman tempun, tulisi kengänkuva jokaiselle takapuoleen. **Jyväjemmari Lohtaja**

Valio on oikeassa. Kenttä tukee johtoa ja ylipäällikköä. **Kapteeni**

Laaksoselle ja Rauhamaalle terveiset: Valion sakko ja korvauskanteet ehkä kaksi senttiä litralta, viidessä vuodessa se tekisi 62 000 euroa tilallemme. Ei jäädä maksajiksi, lehmät lähtee. **Pian ex-lypsäjä**

Valio määrittelee tuottajahinnan. Osuuskunnat vain jakavat rahat. Valion toimitusjohtaja ja hallitus tekivät virheen ja tekevät aikanaan päätelmät. **Ei nimimerkkiä**

Valion sakot saadaan helposti kokoon, kun ruvetaan säästämään hallintokuluissa. **Ei tiloilta**

Arvoa ruualle

Suomen viisaimmat ajavat omaa elintarviketuotantoa alas, hitaasti mutta varmasti. Järjen ja kokemuksen käyttö olisi pelastus. **Ex-lypsäjä**

Maine menee

Suomi sotkee maineensa puhtaana pohjoisena ruuan tuottajana MTK:n gm-sekoilulla. Edessä miljardien tappiot. **Miettikääpä uudestaan**

Ei pakotteita

EU ei mahda mitään, jos Venäjä ei ota vastaan tuontisianlihaa. Asiat pitäisi hoitaa muuten kuin pakotteilla. Höpö on myös wto-paneeli. **Pakote ei pure**

Sotessa puutteita

Viiden sote-tilaajan -mallilta puuttuu parlamentarismissa välttämätön oppositio - välikysymysten esittäjä, hallituksen kaataja. **Ei oppositiota**

Perustuslailliset ja itsehallinnolliset soten järjestäjärahoittaja-kunnat eivät voi lausua viiden sote-järjestäjän lakiesityksestä mitään, sillä rahoitusesitystä ei ole. **Ei nimimerkkiä**

Ei järkeä

Jätevesiasetukset Suomessa ovat seuraus Euroopan tyhmimpien ja laskutaidottomien politiikkojen paskamokasta. **MV**

Tilojen puolustajat

Ainut joka puolustaa pieniä tiloja nykyään – vasemmisto. Ei voi olla totta. Muut puolueet herätkää nyt jo asialle. **PV**

RKP pitää parhaiten maanviljelijöiden ja metsätalousyrittäjien puolta, myös kalastajien. Sille on tärkeää luonnonvaraelinkeinojen toimeentulo. **SFP**

VIERASKOLUMNI

Valiokunta-palapelin tuloksista

Euroopan parlamentti palasi tällä viikolla Strasbourgiin täysistuntoon, nyt ensimmäistä kertaa vaaleissa valitun uuden kokoonpanon kanssa. Koko kautta ajatellen kenties tärkeimmät tällä viikolla tehdyt päätökset liittyivät alkavan istuntokauden valiokuntapaikkojen jakoon.

Valiokuntien jakautuminen on monimutkainen palapeli, jota sivusin jo kuukausi sitten kolumnissani näillä sivuilla. Palapelin osina toimivat muun muassa valiokuntien tärkeys ja painoarvo, edustajan puolueryhmän koko ja vaikutusvalta, edustajan kansallisen delegaation muiden jäsenten toiveet, edustajan kokemus sekä tietysti henkilökohtaiset suhteet ja aiemmat näytöt.

Tasapainon löytäminen on vaikeaa, ja kaikkea on mahdoton saada.

En ollut neuvottelujen alkuvaiheessa vielä meppi, kun olin jäänyt vaaleissa varasijalle. Jos itse ykköstoiveeksi asettamani maatalousvaliokunta olisi ollut Suomen EPP-delegaation ykköstoiveena alusta lähtien, toive olisi ehkä saattanut toteutua. Mutta tosiasia on sekin, että EPP menetti valiokunnasta vaalien myötä kolme + kolme paikkaa. Moni muukin joutui siis paikasta luopumaan.

Tämän sijaan minut nimitettiin budjettivaliokunnan 1. varapuheenjohtajaksi. Valiokunnan varapuheenjohtajuus tuli ehkä hieman yllättäen, mutta on mahdollisuutena ainutkertainen.

EU:n budjetti on tunnetusti suuri ja tärkeä kokonaisuus, ja paikka tarjoaa hienon mahdollisuuden olla keskeisenä tekijänä vaikuttamassa budjetin tulevaisuuden painopisteisiin.

Lisäksi tulen toimimaan budjettitarkastusvaliokunnan sisällä EPP-ryhmän puheenjohtajana eli koordinaattorina. Yhdessä nämä kaksi tehtävää tarjoavat käytännössä kattavimmat mahdolliset työkalut EU:n budjettiasioiden hoitamiseen Euroopan parlamentissa.

Kyseessä on ennen kaikkea mahdollisuus, jossa voin konkreettisesti vaikuttaa paremman ja järkevämmän Euroopan puolesta, Suomen etua unohtamatta.

Tunnelma on yhtä aikaa kuitenkin innostunut ja ristiriitainen. Tarjolla on uusia ja vastuullisia tehtäviä, joista tulee olla kiitollinen. Vastuun kasvaminen osoittaa, että aiempi työ on huomattu. Silti, vaikka tiedän hyvin ettei jokainen toive voi toteutua, olisi maatalousvaliokunnan jäsenyys ollut se kruunaava osa kokonaisuutta.

Maatalous ja metsä ovat edelleen tärkeimpiä asioita, joihin koen parlamentissa voivani vaikuttaa. Tulevalla kaudella välitarkastetaan yhteistä maatalouspolitiikkaa sekä luodaan EU:lle metsästrategiaa, ja molempia kokonaisuuksia olisi ollut kunnia olla neuvottelemassa.

Osallistua voi onneksi edelleen, myös valiokuntaan kuulumattomana.

Tulen seuraamaan maatalousvaliokunnan asioita ja toimimaan kotimaisen tuotannon puolesta valiokuntajäsenyyden puutteesta huolimatta. Suomalaisen ruoan ystävänä tämä on minulle itsestäänselvyys. Ja mikäli maatalousvaliokuntaan avautuu mahdollisuus saada jäsenyys myöhemmässä vaiheessa, teen kaikkeni sinne päästäkseni.

Uskon ja luotan, että tämä mahdollisuus myös toteutuu.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Mitä mieltä olet pääministeri Stubbin hallituksen ministerinimityksistä?

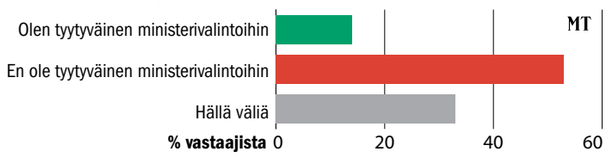

Puolet tyytymättömiä ministerivalintoihin

Yli puolet Maaseudun Tulevaisuuden viikon kysymykseen vastanneista ei ole tyytyväinen pääministeri **Alexander Stubbin** (kok.) hallituksen ministerinimityksiin.

Vain 14 prosenttia vastaajista oli tyytyväinen valintoihin.

Kolmasosalle vastaajista ministerivalinnoilla ei ole väliä. Hällä väliä vaihtoehto sai 160 vastausta.

Kaikkiaan viikon kysymykseen vastasi 487 lukijaa.

Vastausten kommenteissa eniten kantaa otettiin uuteen maa- ja metsätalousministeri **Petteri Orpoon** (kok.). Kommenttien sävy oli samankaltainen kuin vastaustenkin, eli kriittinen.

Analyyttisimmän vastauksen kirjoitti nimimerkki Tarkkailija.

”Kun ministeri Orpolta puuttuu maatalouden osalta stupstanssi osaaminen, on hyvin todennäköistä, että suomalaisen viljelijän arkeen ja ammatinharjoittamiseen tulee monenlaisia uusia vaikeuksia entistä tiiviinpään tahtiin.”

”Onpa Orpo maatalousministeri. On maalta lähtöisin ja kalastelee. Näin perusteli pätevyyttään. Olis varmaan pätevämpiäkin ollut”, TuSKa kommentoi.

Samoilla linjoilla oli Harrikkakuski.

”Tämän hallituksen kausi on lyhyt, mutta silti ihmettelen, että Petteri Orpo valittiin maatalousministeriksi, varmaan olisi Kokoomuksesta löytynyt maatalouteen paremminkin perehtynyt henkilö tähän tehtävään. Odotin kyllä toisenlaista valintaa. Kyllä ministerilläkin tulisi olla jotain tietämystä, ettei häntä viedä kuin litran mittaa.”

Orpoa myös kehuttiin:

”Orpo on pätevä ja sivistynyt mies. Olen tyytyväinen että tuli nimitetyksi tehtäväänsä. Kepulaiset huomio, ei ministerin tarvitse tietää auran säätämisestä tai lehmän siementämisestä”, Tapio kirjoittaa.

Suomi myyntikuntoon

Pari lukijaa kommentoi pääministeriä:

”Kataisen ja Stubbin päämissio on maaseudun ja maatalouden alasajo. Suomi ajetaan myyntikuntoon”, Tarkkailija kommentoi.

Nimimerkki Toivossa on hyvä elää asetti toivoa uuteen kunta- ja liikenneministeri **Paula Risikkoon** (kok.).

”Olen toiveikas sen suhteen, mitä Risikko päättää liikenneministerinä. Toivon, että sitä Ollilan ehdotusta uudenlaiseksi ’autoveroksi’ ei oteta käyttöön vielä pitkään pitkään aikaan, mieluummin ei ollenkaan.”

Risikko ei ole uusi ministeri, vaan hän vaihtoi salkkua sosiaali- ja terveysministeristä.

Uusista ministereistä sosiaali- ja terveysministeri **Laura Räty** (kok.) ja eurooppa- ja ulkomaankauppaministeri **Lenita Toivakka** eivät saaneet lainkaan huomiota kommentoijilta.

Mikä on suurin kesäherkku?

Voiko uusien perunoiden, mansikoiden tai grilliruokien herkullisuutta verrata toisiinsa? Yritetään ainakin. Käy kertomassa, mikä on sinun kesän suosikkiherkkusi osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

AIMO VAINIO